

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ

Συνδρομή	ΤΗ: ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ:	
Ἐτησία . . . . Δρ. 4	Διαφόρων λογίων καὶ ἐπιστημῶνων	Πᾶσα αἰτησις ἀπειθουτέα
Ἐξάμηνος . . . » 250		Γραφεία — «ΑΥΓΗΣ»
Ἐξωτετικοῦ . φρ. χ. 4		Χελιδά
ΕΤΟΣ Α. ἘΝ ΧΑΛΚΙΔΙ Ι ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1900 ΑΡΙΘ. 9		

Στρέφων τις τό βλέμμα πρὸς τὸ παρελθὸν παρατηρεῖ μεταβολὰς καὶ ἀλλοιώσεις πανταχοῦ, τὰ πάντα παρέρχονται καὶ παρέρχονται ἀνεπιστρεπτεῖ. Ἡμεῖς αὐτοὶ μεταβαλλόμεθα, καὶ ναὶ μὲν ἡ βάσις τῆς ταυτότητος μας μένει ἡ αὐτὴ, ἀλλ' αἱ ἰδέαι, τὰ αἰσθήματα, αἱ διαθέσεις λίαν ἀπέχουσι τῆς παιδικῆς μας ἡλικίας.

Τὸ ἄροτρον τοῦ γεωργοῦ προσκροθεῖ εἰς θεμέλια οἰκοδομῶν ἀρχαίων ἐν αἷς ἀντήχουν ποτὲ αἱ εὐθυμίαι λογικῶν ὄντων, καὶ ἡ ἀξίνη ἀνακαλύπτει ὅσα, ὅπλα τῶν ποτὲ ἰσχυρῶν, ὀνόματα ἅτινα μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ θρησκευτικῆς λατρείας ἐπρόφερων ποτὲ σήμερον τοῖς πολλοῖς ἀγνωστα. Πρὸ τινων ἐτῶν οὐδ' ἡμεῖς ὑπήρχομεν καὶ μετὰ τινά πάλιν ἔτη ἄλλαι γενεαὶ καὶ φυλαὶ θὰ καθέξωσι τὰς θέσεις ἡμῶν.

Καὶ ὁμως ἐν τῇ ἀποσυνθέσει καὶ συνθέ-

σει τῇ μεταβολῇ καὶ ἀλλοιώσει τῆς ὕλης ὁ ἄνθρωπος (τὸ θαῦμα τοῦτο, κατὰ τὸν Δαρβίνον), καὶ τὸ καύχημα τῆς φύσεως) ἐργάζεται ἀόκνως πρὸς ἀπόλαυσιν εὐδαιμονίας, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐργάζεται πρὸς ἐπιτευξιν αὐτῆς τοσοῦτον ἀπομακρύνεται ταύτης· τρέφεται καὶ ζῆ ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν ἐπαναπέεται. Μετὰ τὸν πορισμὸν τῶν πρὸς συντήρησιν ἀναγκαίων ἐγείρονται νέαι ὀρέξεις γεύσεως νέαι καὶ ζωηραὶ ἐπιθυμίαι ἀνέσεως καὶ πολυτελοῦς εὐζωίας. Ἡμέραν δέ τινα ἀφοῦ ἐξῆσεν μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπολαύσεως τῆς εὐδαιμονίας ἐπέρχεται ὁ θάνατος πρὶν ἢ εὖτος δυνηθῆ ἔστω καὶ πόρρωθεν νὰ ἀτενίσῃ τὴν εὐδαιμονίαν.

Τοιαύτη ἡ Ἱστορία τοῦ Κόσμου ἐν ᾧ ἡμεῖς ἔτι ἐνατενίζομεν αὐτῷ.

Νάθαμ Κόκερ

Ο ΒΕΖΟΥΒΙΟΣ

Συνέχεια προηγούμενου φύλλου

Ούτως εν βραχεϊ άνηγέρθησαν μεγαλοπρεπεϊς οικοδομαί εντός των όρέων και εν αύτῃ τῇ θαλάσση έτι.

Αί πόλεις όλίγον άπ' άλλήλων απέχουσαι ήρχισαν ήδη να συνδέωνται.

Ο Στράβων διέσωσε τὸ όνομα τούτων αίτινες ήσαν αί έξής· Τό Μισηρόν, αί Καϊαι, οί Ποτιόλοι, ή Πομπηία, αί Στάβιαι, τὸ Ηράκλειον και τὸ Σορρέντον· Απασαι αί πόλεις αύται είχαν θέατρα και μέγαν άριθμόν ναών, τὰ δέ οικοδομήματα ήσαν έπεστρωμένα δια μωσαϊκού και τοιχογραφιών.

Τοιαύτη ήτο ή καλλονή των άκτων τούτων, όποτε άλεπάλληλοι σειμοί άνεστάτωσαν τούς εν ήδυπαθεία βιούοντας ευδαίμονας κατοίκους τῆς ώραιας ταύτης χώρας.

Κατά την εποχήν εκείνην ο Βεζούβιος έφερον ίχνη πυρός, άλλ' ήτο όλως ήσυχος και ο κόσμος είχε λησμονήσει τὰς παλαιὰς αυτού καταστροφὰς.

Κήποι εκάλυπτον τὰς κλιτύας του και αύτη ή κορυφή του ήτο έστεμμένη δια θαυμασίας βλαστήσεως.

Το πάν ένέπνεε την ειρήνην, και ούδέν προήγγελλενότι τὸ εν τοῖς εγκάτοις αυτού πύρθα άνέθρωσκεν εκ νέου οτε αίφνης τὸ ήφαιστειον εξερευζατο πυρκαί εν όλῃ αυτού τῇ δυνάμει κατέκαυσε και κατέστρεψε την ώραιαν ταύτην χώραν.

Πλίνιος ο νεώτερος υπήρξεν αυτόπτης μάρτυς τῆς άπαισίας ταύτης σκηνῆς ήτις εγένετο αίτία του θανάτου του φίλου του του περιφήμου φυσιοδίφου Πλίνιου του Πρεσβυτέρου εν δυσι δ' επιστολαῖς εξίστορησε προς τον ίστωρικόν Τάκιτον τὰ μεγαλοπρεπή και φοβερά φαινόμενα άτινα παρετήρησεν.

Κατά την 23 Αυγούστου και ώραν μίαν μετά μεσημβρίαν ανεφάνει επί τῆς κορυφῆς του ήφαιστείου νεφέλη, μεγέθους και μορφῆς παραδόξου, αύτη ομοιάζε προς δένδρον και μάλιστα προς πίτυν· έφαινετο

ότε μὲν λευκή,ότε δέ μελανή οὔσα και άλλοτε ποικιλόχρους μετ' οὐ πολὺ δὲ ήρχισε να διαστέλλητε και να διαχέθηται μακράν.

Σειμοί φοβεροί επ-κολούθησαν.

Οί κάτοικοι ήρχισαν ήδη να εγκαταλείπωσι τὰς σειομένας πόλεις, νάζητώσιν ασυλον εις την ανοικτήν πεδιάδα.

Αλλά και ένταῦθα νέα θαύματα, νέοι τρόμοι άνέμεναν αυτούς.

Αί άμαξαι άς μεθ' έαυτών έφερον έσειοντο επί τοσοῦτον ώστε άνετρέποντο, ή θάλασσα έφαινετο στρεβιλιζομένη περι έαυτήν ως ει εξεδιώχθη εκ τῆς παραλίας υπό των σεισμών, ή δέ ακτή ήτο κεκαλυμμένη υπό θαλασσίων ζώων.

Αίφνης νεφέλη ζοφερά υπό φλογών διασχιζομένη επιφαινεταί.

Αυτόηλίγας στιγμάς ύστερον έχαμήλωσε και περιεκάλυψε την επιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Η τέφρα ήρξατο ήδη να πίπτη εις τὰς κεφαλὰς των φευγόντων τὸ δέ σκότος τυξεν επί τοσοῦτον μετά μακρόν ώστε δέν έβλεπεν ο εις τον άλλον.

Μόνον στεναγμαί γυναικῶν, κλαυθμηρισμαί παιδων και κραυγαί άνδρῶν ήκούοντο.

Αμαρύσσιος

Επιτις συνέχεια

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

Κωνσταντίνου Μέκιου

Ο ΒΥΡΩΝ

Την χώραν των Κιμώνων, την χώραν των Τυρταί τὸ σκότος τῆς δουλείας, είχαν ήδη καλύψει, (ων "Οτ", οίφνης, διεδόθη ότι πληθύς γενναίων, είχαν αποφασίσει, όπως αυτό εκλείψη

Έρρεον εξ αιμάτων, κρουνοί, άδικόπως, και ούδέποτε εις κτύπος κατέπεσεν άσκόπως. Είς πάντ' άντήχουν κρότον, τὰ όρη και οί βράχοι και ήφάνιζον τῇ "Αγαρ οί άνδρες τουρκεμάχοι

Η μουσα και ο "Αρης και ή 'Ελευθερία κατόκησαν συγχρόνως, εν ευγενει καρδιά, Κ' ενέβαλαν εις ταύτην πολλήν ευαισθησίαν, κι' έτι προς πάν ώραιον περιπαθῆ λατρίαν

Μανθάνων τὰς εκβάσεις του ιερού αγώνος, ο ευγενής εκείνος βλαστός τῆς 'Αλβιῶνος, και αγαπῶν τῇ χώραν του κλειούς και των φώτων εύθύς τῇ άρωγῇ του προσέφερ' εκ των πρώτων

Την έδειξε πρό πάντων ή προσφιλή του μουσα, τῷ "Αρεως τὰ τέκνα με στιχους εξυμνοῦσα 'Εν ᾧ ή τρυφερά του κι' ευαίσθητος καρδιά, εύρισκετ' εν μεγάλη και άγλυειῇ πικρία

Όπότεν ανεπόλει ακεπτόμενος τούς χρόνους καθ' οὗς ή χώρα αύτη ήν καιτοι ήμιθέων πικρούς, έξῆγε τότε: ή λυρα του τούς στόνους κι' έφαινετ' εν πελαγει άπειπισίσε πλέων

Εν τούτοις τῆς ψυχῆς του τον πόθον μη πληροῦσα ή εὐηχος του λυρα κ' αί ευγενείς του μουσαι 'Ηνάγκασαν εκείνον να πορευθῆ άσμένως εκεί πῶς επεκράου η δοξα και τὸ σθένος

Κι' εκεί να εξυμνήση τούς εθλους των άνδρείων οί ένθοοι έφώρμων κατ' άπηνῶν θηρίων 'Εκείνων δέ φευγόντων μετά πολλῆς δειλίας διέλυον ένδοξως τὸ σκότος τῆς δουλείας

Είχεν ήδη ποιήση τὸ εύκλειές των χωμα πλην παρευθύς έδείχθη άνηλεῆς: ή μοίρα Νόσος δεινή κι' άγρία επέδραμε τὸ δῶμα κι' εμπρός αυτού ήνοιχθη του Πλούτωνος ή θύρα

ΑΥΤΑΠΑΡΗΣΙΣ

(συνέχεια)

Παρελθόντος του κι δύνου άλλόφρονες έτι και εκπεπληγμένοι έσταντο αί δύο εκείναι γυναίκες πρό του νεαρού αυτών ευγενούς σωτήρος μη δυνάμεναι εκ συγκινήσεως να τῷ προσφέρωσι λίξιν τινα ευγνωμοσύνης, πλην αίφνης ή μήτηρ τῆς νεανίδος κατισχίσασα τῆς ταραχῆς της ώρμησε και ήρπασε την χειρατου νέου και μετά παλλούσης φωνῆς άνέκραξε. Τὸ όνομά σας κύριε τὸ όνομά σας; — Φίλιππος κυρία.

— "Α Φίλιππε εώσατε την στιγμήν ταύτην έμέ μὲν εκ του θανάτου την δέ κόρην μου

την προσφιλή μου Μαρίαν εκ τῆς άτιμίας. "Ω πόσον εἴμεθα ευγνώμονες!

— Ναί μητέρα θὰ τῷ εἴμεθα εἰσακί ευγνώμονες· πάντοτε θὰ εύλογῶμεν τὸ όνομα του κυρίου Φιλίππου, υπέλαβεν ή νεανίς μετά φωνῆς ήχηρὰς, φωνῆς συμπαθητικῆς και περιπαθοῦς ής εκαστος φθόγγος έδόνει ισχυρῶς δι' άγνώστου τέως ει; αυτόν μελλωδίας τὰς ίνας τῆς βαθείας συγκεκινημένης καρδίας του Φιλίππου.

— "Αλλ' ήτο καθήκόν μου να σας σώσω, έψέλλισεν οὗτος μετά διακεκομμένης φωνῆς, νομίζω δὲ ότι θὰ έπραττε τούτο και πᾶς τις άλλος εις την θέσιν μου εύρισκόμενος.

— "Α ποία άπερισκέψια, εξηκολούθησε μετά του αυτού περιπαθοῦς τόνου ή Μαρία να εξέλθωμεν κατὰ τοιαύτην ὥραν εις περίπατον χωρίς να άνηλογοισθῶμεν τούς κινδύνου. άλλ' ήμη· τόσοσ περιλυπος τόσοσ κατηφης, ὥστε ήθέλησα καιτοι ήτο λιαν άργά να εξέλθω όπως δια τῆς άπολαύσεως τῆς ώραιας ταύτης έσπέρας διασκεδάσω την άνίαν μου· ή δὲ καλή μου μητηρ, ήτις έμέ μόνον έχει εν τῷ κόσμῳ τούτῳ δὲν ήθέλησε να με δυσαρεστήση και συγκάτενευσε να εξέλθωμεν άλλ' εάν ο θεός δὲν άπίστελλεν ὑμᾶς, Φίλιππε, κατὰ την στιγμήν ταύτην πόσον ακριόά μοι ήθελε στοιχίση ο περίπατος οὗτος; πόσον νῦν σας ευχαριστοῦμεν, πόσον σας εἴμεθα ευγνώμονες;

Εύθύς δὲ έλαβον την προς την πόλιν άγουσαν και οί τρεις ὁμοῦ και οτε μὲν εισίγων ως άπυροφημένοι, τίς οἶδεν, εκ πόσων σκέψεων, ενίστε δὲ ή Μαρία μετά τῆς μητρὸς επαναλάμβανον τὰς ευχαριστήσεις των προς τον Φίλιππον καθ' ὅλον αυτό τὸ διαστημα τῆς ὁδοῦ. "Οτε δὲ άφίχθεντες εμπροσθεν τῆς οικίας των γυναικῶν εκείνων ήθέλησεν ο Φίλιππος να τὰς άποχαιρετίση ή μήτηρ τῆς Μαρίας τῷ ειπεν = 'Ελπίζομεν, κύριε Φίλιππε, ότι αύριον θὰ ευαρεστηθῆτε να μᾶς τιμήσητε δια τῆς επισκέψεώς σας σας θεβαιούμεν δὲ ότι θὰ εύρισκόμεθα εν άδημονία εως οτου σε επανιδῶμεν, εως οτου και πάλιν σοι εκφράσωμεν την εγκάρδιον και θαθεϊαν ἡμῶν ευγνωμοσύνην.

— Δυστυχῶς δὲν θὰ σας επισκεφθῶ, έψέλλισε περιλυπος ο Φίλιππος, διότι αύριον άπέρχομαι εις Ευρώπην.

— Πῶς; άπέρχεσθε εις Ευρώπην; έφώνησαν ταύτοχρόνως και αί δύο γυναίκες.

(Ακολουθεῖ)

Εφεδρος πηροβολητής

ΠΟΡΘΜΟΣ ΕΥΡΙΠΟΣ

Καίτοι ἡ Μεγαλόνησος Εὐβοία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀμιλλᾶται πρὸς τὰ ωραιότερα, ἐνεκεν τῶν φυσικῶν καλλονῶν των, τῆς Ἑλλάδος μέρη, διὰ τὰ καθ' ἑλὴν τὴν ἐπιφάνειάν τῆς ἐγκατεσπαρμένα μαγευτικὰ τοπεῖα· οὐχ ἦττον ὅμως, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι, τὴν πρώτην, μεταξὺ τῶν τοποθεσιῶν τῆς, θέσιν, κατέχει ἐν τῶν Ποσειδωνείων ἔργων, σπουδαιότατον τόσον ὑπὸ φυσικὴν ἔποψιν, διὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐκπληκτικὸν τοῦ θεάματος, ὅσον καὶ ὑπὸ ἐπιστημονικὴν, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἄλυτον μέχρι τοῖδε παραμεῖναν πρόβλημα.

Καθορίσατε τὸ, ὑπὸ Β. Γ. Πλάτος, 380, 27', 23" καὶ Ἀνατολικὸν μῆκος (Ἀστεροσκοπ. Γρηνοῦίχης) 230, 35', 52", μέρος τοῦ Πλανήτου μας, καὶ ἰδοὺ τὸ προλεχθὲν Ποσειδωνεῖον ἔργον, ἰδοὺ ὁ Πορθμὸς Εὐροπίου, σχηματισθεὶς, πρὸ χιλιάδων ἐτῶν, ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἐξ ἧς καὶ ὁ λοιπὸς Εὐβοϊκὸς κόλπος.

Ἐπιστημονικῶς βεβαιούται παρὰ τῶν γεωλόγων ὅτι, μέχρι τοῦ τέλους τῆς Τριτογενοῦς περιόδου, ἡ νῆσος Εὐβοία συνήνοῦτο μετὰ τῆς Στερεᾶς καὶ Θεσσαλίας, τὴν δὲ θέσιν τοῦ σημερινοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου, ὅτι κα εἶχε τότε ἐπίμηκες καὶ ἄγονον ὄροπέδιον, κατὰ μῆκος τοῦ ὁποίου ἐξετείνετο σειρά λιμνοθαλασσῶν.

Περὶ τὰς ἀρχὰς ὅμως τῆς Τεταρτογενοῦς περιόδου φοβεραὶ σεισμικαὶ δονήσεις ἔλαβον χώραν, τούτων δὲ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν, ὁ σχηματισμὸς τεραστίων ρηγμάτων, ἡ καθίζησις τοῦ προρρηθέντος ὄροπέδιου, ἡ εἰσροὴ τῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους ὑδάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐσχη-

ματίσθη ὁ Εὐβοϊκὸς κόλπος καὶ ἐπὶ πλέον ἡ καταπόντισις τῆς ὁμωνύμου πάλειος Εὐβοίας, περὶ τῆς ὁποίας καὶ ὁ Αἰσχυρὸς καὶ ὁ περὶ τὸ 46 π. χ. ἀκμάτας σπουδαιότατος γεωγράφος Στράβων, ἀναφέρουν.

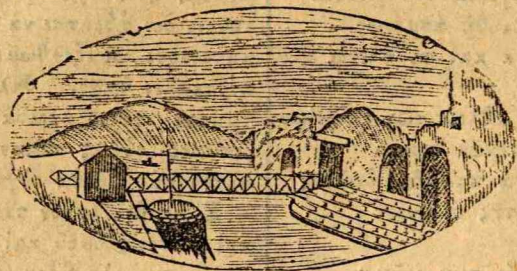
Τὰ Πλουτώνεια ταῦτα ἔργα ἐξηκολούθησαν, ἀλλὰ μετ' ὀλιγωτέρας ἐντάσεως, μέχρι τοῦ 426 π. χ., καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνευρίσκωμεν παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ, ὅτι ἐνεκα φοβεροῦ σεισμοῦ κατεποντίσθησαν αἱ Ὀροβιαί.

Ἐκτοτε αἱ δονήσεις ὑφίστανται, ἀλλὰ πολὺ ἀσθενεῖς, μέχρι τῶν μέσων τοῦ 19ου αἰῶνος, ὅτε τὴν 6 Αὐγούστου 1853 σεισμὸς καταστρεπτικὸς ἐγένετο, διαρκέστεροι τοῦ ὁποίου ὑπῆρξαν οἱ τῆς 17 καὶ 18 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Τέλος δὲ δύο, ὧν ὀδυνηρῶς ὑπῆρξεν αὐτόπαι μάρτυ-

ρες, σπουδαιότατοι καὶ φοβερώτατοι μετὰ τρεμαχτικοῦ κρότου καὶ πολλῶν καταστροφῶν, ὁ τῆς 8 Ἀπριλίου 1894 περὶ τὴν 6 καὶ 52' μ. μ. διαρκείας 8" καὶ ὁ τῆς 15 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους περὶ τὴν 9 καὶ 15' μ. μ. καὶ διαρκέστερος

τοῦ πρώτου.

Ὁ πορθμὸς Εὐροπίου δρεῖλει μὲν τὸ πλεῖστον τῆς στενωπέως του εἰς τὰς κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους ἐπισυμβάσας Τεκτονικὰς διαταρᾶξεις, ὅτε καὶ ἐσχηματίσθη, οὐχ ἦττον ὅμως ἐν μέρει καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Θηβαίων καὶ Εὐβοέων γενομένας ἐπιχωματώσεις. Ἐν ἔτει δὴλον ὅτι 411 π. χ. διαρκούντες τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, συμμαχήσαντες οἱ Εὐβοεῖς μετὰ τῶν Θηβαίων ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων καὶ θέλοντες νὰ καταστήσωσι τὸν Πορθμὸν ἰσχυρὰν στρατιωτικὴν θέσιν, ἐπεχωμάτωσαν ἑκατέρωθεν αὐτὸν, τόσον, ὅσον ἤρκει διὰ νὰ διέρχεται ἐν μόνον πλοῖον ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιχωματώσεων τούτων ἀνήγειραν ἰσχυροὺς Πύργους.

Ἡ γέφυρα τοῦ Πορθμοῦ Εὐροπίου 1858-1894

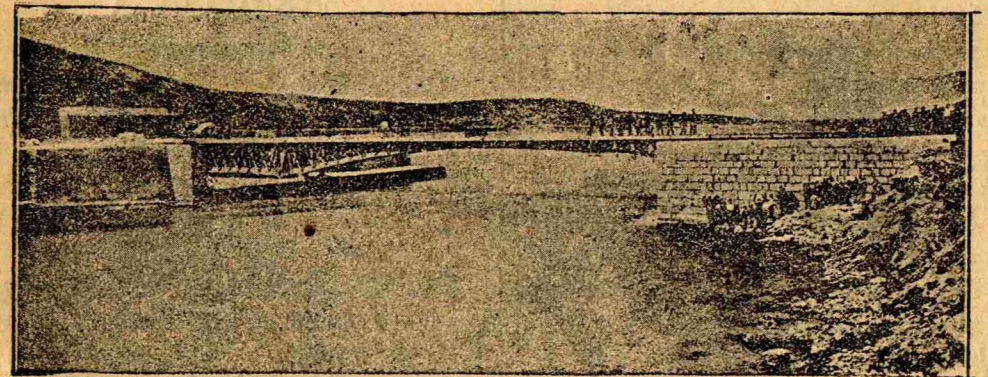
Τὸ πρῶτον λοιπὸν ἤδη ἐπὶ τῶν πύργων τούτων ἐτοποθετήθη ξυλίνη γέφυρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦτο κατασκευασμένη καὶ πανταχοθεν κεκλεισμένη σύριγξ (περὶ ἧς καὶ ὁ Στράβων ἀναφέρει) συγκοινωνοῦσα ἀκινδύνως τοὺς ἑκατέρωθεν πύργους.

Κατόπιν, τοιαύτην γέφυραν ἀνευρίσκωμεν καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ περὶ τῷ 23 μ. χ., γεννηθέντος Καικιλίου Πλίου Σαυκούνου τοῦ ἱερσδυτέρου καὶ τῷ 79 μ. χ. ἐν τῇ ἐκρήξει τοῦ Βεσουβίου ἀποθανόντος

Ἀνερχόμενοι ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Φλαβίου Ἰουστινιανοῦ (525-565 μ. χ.) εὐρίσκωμεν ἀντὶ τῆς ξυλίνης γεφύρας, σαινίδας πλέον κινήτας ἐκτελούσας τὴν συγκοινωνίαν.

Παλιρροίας, μικρὸν δὲ μέρος μεταβληθὲν εἰς ξυλίνην κινήτην ἐκεῖ ὅπου ποτὲ ὑπῆρχεν ἡ ἀρχαία. Ἐν τῷ μέτῳ δὲ αὐτῶν ἐπὶ λειψάνου τῆς Βοιωτικῆς προσχώσεως δύο Ἑνετικὸς μισροὺς διαδεχθέντας τοὺς ὑπὸ τῶν Εὐβοέων καὶ Θηβαίων ἐν ἔτει 411 π. χ. ἀνεγερθέντας τοιοῦτους. Κατόπιν μεταβληθεῖσα ἐκ νέου εἰς ἀκίνητον διετηρήθη μέχρι τοῦ 1858. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἤρξατο ἡ ἐκβάθυνσις καὶ ἡ εὐρυνσις τοῦ Πορθμοῦ καὶ μετὰ πολλὰς ἐργασίας καὶ δαπάνας ἀνεγέρθη τὸ ἐν ἑκατεμμύριον ὁ Πορθμὸς Εὐροπίου ἔχων πλάτος μὲν 20 μετ. καὶ βάθος 22 ποδῶν ἀπέκτησε ξυλίνην κινήτην γέφυραν. (Ἡ παρατεθειμένη εἰκόνα)

Τοιοῦτος ὁ πορθμὸς μέχρι τοῦ 1894.

Ἡ νῦν σιδηρᾶ γέφυρα τοῦ Πορθμοῦ Εὐροπίου, ἐκ φωτογραφείας ληθθεῖσης τὸν Μαῖον τοῦ 1896, ὀλίγον μετὰ τὴν ἐγκαινίαιον τοῦ ἔργου.

Μετὰ ταῦτα οὐδεμίαν θετικὴν πληροφορίαν περὶ τοῦ εἶδους τῆς γεφύρας ἔχομεν μέχρι τοῦ 1687 ὅτε δύο Ἑνεταί, οἱ Μασμιλιάνο καὶ Κορονέλλι, ἐν τῷ τότε ἐκδοθέντι συγγράματι αὐτῶν Ἱστορικὴ καὶ Γραφικὴ ἀνάμνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Νεγρεπόντη, λέγουσι ὅτι ὑπῆρχε λιθίνη γέφυρα ἐκ 5 τῶν συνισταμένων καὶ πλάτος 45 μετ. ἔχουσα. Τοιαύτη ὑπῆρξε μέχρι τοῦ 18ου αἰῶνος, ὅποτε περὶ τὰ τέλη αὐτοῦ ἀνευρίσκωμεν τὸ μὲν μεγαλείτερον μέρος αὐτῆς ἀμετάβλητον ἐπὶ τῆς ἐκ μέρους τῶν Βοιωτῶν προσχώσεως, καταστραφεῖσας ἐκ τῆς

Τότε νέαι πάλιν ἐργασίαι ἤρχισαν καὶ τὸν Μαῖον τοῦ 1896 ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπῶς τὰ ἐγκαινία τῆς νῦν σιδηρᾶς γεφύρας ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ Εὐροπίου ἔχοντος ἤδη πλάτος μὲν 40 μέτρων, βάθος δὲ 8,59 μετ. καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἐδαπανήθησαν περίπου 2,000,000 δραχμῶν.

(ἀκολουθεῖ)

Π. Α. Χ.

ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΠΛΑΝΗΤΑΙΣ (συνέχεια)

Ο Ζεύς δρώμενος διά τηλεσκοπίου παρουσιάζει επιφάνειαν χαρακουμένην υπό λωρίδων παραλλήλων του Ισημερινού είνε δὲ αὐταὶ ἐν τῶν διακριτικῶν γνωρισμάτων του ἄστρου τούτου. Ἐκτὸς τῶν λωρίδων συχνάκις φαίνονται ἄνωθεν αὐτῶν κηλίδες κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἤττον σκοτεινάς αἰτινες μετατίθενται ταχέως ἐπὶ του πλανητικοῦ δίσκου ἐν ὀλίγοις ἢ ἕξις του Διδὸς ποικίλλει ὄχι μόνον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὴν λίαν τεταραγμένην ἀτμόσφαιραν αὐτοῦ ἣτις φαίνεται ὅτι διασγίζεται καὶ ὑπὸ σφοδρῶτάων ἀνέμων. Ἡ φασματσκοπικὴ αὐτοῦ ἀνάλυσις μᾶς παρέχει τὴν δεβαιότητα ὅτι ἡ χημικὴ σύνθεσις τῆς ἀτμοσφαιρας αὐτοῦ εἶνε λίαν ἀνάλογος τῆς ἡμετέρας ἀτμοσφαιρας. Ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις ἐν τῇ ἀερώδη ταύτῃ ἀτμοσφαίρα καὶ ἰδιαίτερα τινα στοιχεῖα περὶ ὧν ἀδυνατούμεν νὰ σχηματίσωμεν ἰδέαν. Ὁ ἥλιος δρώμενος ἐκ του Διδὸς παρουσιάζει φαινομενικὴν διάμετρον β' ὥστε ὁ δίσκος του θὰ φαίνεται ἔχων διάμετρον ἑκὶς μικροτέραν τῆς ἀπὸ τῆς γῆς δρώμενης καὶ θὰ ἀποστέλλῃ φῶς καὶ θερμότητα 27κις μικροτέραν τῆς εἰς τὴν γῆν πεμπόμενης. Ἡ ἐπιφάνεια του Διδὸς κατὰ μέγα μέρος καλύπτεται ὑπὸ ὀδύτων, ἐὰν ζωὴ ὑφίσταται ἐπ' αὐτοῦ, αὐτὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἦνε εἰμὴ ὑπὸ μορφῆν θαλασσίου ζωικοῦ κόσμου.

Περὶ δὲ του Κρόνου του Οὐρανοῦ καὶ

Ποσειδῶνος λέγομεν ὅτι ἡ μεγάλη ἀπόστασις αὐτῶν ἀπὸ ἡμῶν, ἡ διάρκεια τῆς περιστροφικῆς των κινήσεως, τὸ ἀσθενὲς φῶς ὅπερ δέχονται ἐκ του ἡλίου (ὁ Ποσειδῶν λαμβάνει τὸ 90 μέρος του φωτὸς του διανεμομένου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς), ἡ βραδύτης τῶν ὠρῶν του ἔτους πρέπει νὰ ἐξασκοῦν ἐπίδρασιν ἢ ὅποια δι' ἡμᾶς εἶνε ὀλιγὸς μισθηριώδης, ἔσον ἀφορᾷ τὴν διανομὴν τῆς ζωῆς ἐπὶ τῶν ἐπιφανειῶν αὐτῶν τῶν πλανητῶν. Ἡ ἐπιστήμη λοιπὸν παραιτεῖται του νὰ ἐκφέρῃ συμπεράσμα τι διὰ τὴν κατοικισιμότητα αὐτῶν.

Θαλαῖς καὶ κλινῶν

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ὅσάκις ἀνατρέφεις καλῶς ἄρρεν παιδίον ἐτοιμάζεις τὴν κοινωνία χρήσιμον ἄνδρα καλῶς δὲ ἀνατρέφων κόρην, ὀλοκλήρον ἀγαθὴν εἰκογένειαν.

(Ιουλιος Σμῶν)

Εὐκολώτερον ἀπαντᾷ τις γυναῖκα χωρὶς ἐρωμένον, παρὰ νὰ ἔχη τοιοῦτον καὶ νὰ εἶνε εἰς καὶ μόνος.

Πολὺ κοπιῶδες εἶνε διὰ τὸν ἄνδρα τὸ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν καρδίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἐν τούτοις ἀπὸ οὗ τὸ κατορθώσῃ ἀντὶ καρδίας δνευρίσκει ἢ ὀλίγα ἄνθη μαρμαμένα ἢ . . . τίποτε.

(Ἰταμπέρ)

4 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 4

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΧΙΘΩΝ

κλονούμενον δυστυχῆ πετέρχ. Ἦτο ἀδύνατον νὰ ἰψεύδατο. Ὑπέφερε πολὺ Μετὰ γλυκύτητος ἢ Σουλβία ἀπήνησεν. Προσμεῖναι με μέχρι του τέλους τῆς πράξεως· θὰ ἔλθω!

III

Καὶ ἐκείνο τὸ ἑσπέρας, ἐπαίξε τὸν ρόλον της οὕτως ὥστε ἐνεθουσίασεν περισσότερον τοὺς λατρευτάς της. Ποτὲ δὲν τὴν εἶχον ἴδῃ τόσον τέ-

λειον τόσον ὠραίαν. Καὶ ὅταν μετὰ τὴν τελικὴν ἀποθέωσιν, ἡ αὐλαῖα κατέπεσεν, ἔσπευσεν εἰς τὸ θεωρεῖον της ὅπου ὁ κ. Δαμβρὲν περιέμενε. Περιεκαλύφθη ἐν σπουδῇ διὰ τῆς λευκῆς της μεγάλης διφθέρας, ὅπως ἦτο χωρὶς νὰ ἀφανίσῃ τὴν θαυμασίαν τῆς βασιλίσσης στολὴν της με τοὺς λάμποντας ἀδαμάντας ἔπειτα διῆλθε τὸν ἀπὸ τοὺς ἐπισκέπτας της σχηματιζόμενον φραγμὸν καὶ ἐπλησίασε τὸν Δαμβρὲν

Ἄς ἀνχωρήσωμεν εἶπεν ἔχω τὴν ἀμαξίαν μου· δὴγήσατέ με.

Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἡ νεαρὰ γυνὴ εἶχεν ἀποδεχθῆ νὰ ἔλθῃ μετὰ τῶν ὠραίων τῆς Βασιλίσσης ἐνδύ-

Μὴ παραδίδεσθε εὐκόλως εἰς τὸ κάλλος γυναικὸς. Ὁραιότερον ἀγγεῖον ἐμπεριείχει ἀνατηρορον δηλητηρίον.

(Μαλιπέρου)

Οἱ τουρκοὶ βδελύσσονται τοὺς χείρους, οἱ Ἴταλοὶ λέγουσιν ὁ χοῦρός μου με συμπάθειον, ἐν Ἑλλάδι δὲ ἤκουτα πλάγκας χωρικοὺς λέγοντας κ' ἡ γυναῖκα μου με συμπάθειο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

— Δακρυῶ! Ἡ πόλις μας ἔχει μεταβληθῆ εἰς ἀληθὲς ποληλατοδρόμιον.

— Πόδηλαται ἐντὸς του Γυμναστηρίου, ποδηλάται εἰς τὰς ὁδοὺς, ποδηλάται τέλος . . . παντοῦ.

— Νὰ ἐλπίσωμεν ἄρα γένηται τῆς ποδηλατομανίας ταυτῆς θὰ συμμετασχῇ καὶ τὸ ὠραῖον φύλλον;

— Ἄρα γι' θὰ εἶδῃ τὸ παράδειγμα καμμία δεσποικίς; ἢ μᾶλλον νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ, διότι ἔδωκεν ἤδη τὸ παράδειγμα ἡ δεσποικίς, . . . Ἄγῃ, . . .

— Γεννάται ὅμως τὸ ζήτημα, θὰ ἔχωμεν

πάντοτε ἰδῶ ποδηλάτας; ἢ μήπως ἀπὸ οὗ ἐκμαθῆ ἡ νεολαία μας, κατόπιν μείνῃ μετὰ τὴν ἕσιν της;

— Ἡ Ἄγῃ, νομίζει ὅτι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὀρεῖται τὸ συμβούλιον του Γυμν. Σύλλογου, μετὰ πᾶσαν θυσίαν νὰ προμηθευθῇ τοιαῦτα.

— Τὶ ὠραῖον ποὶ θὰ ἦτο, ἐὰν, ὁ Γυμναστικός σύλλογος τῆ συμπαρᾷ τῆς φοιτητικῆς καὶ Γυμναστικῆς νεολαίας μας, κατήρτιζεν ἕνα ποδηλατικὸν με ἐτησίους ἀγῶνας καὶ ἐκδρομῶν ὀμιλοῦς;

— Ἡ Ἄγῃ, ριψοσὰ τὴν ἰδέαν, εἶνε πρόθυμοι πᾶσιν δυνάμει νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας ταυτῆς.

— Ἐμπρὸς κύριοι ἐμποροπολυτελείας ἢ ἐποχῆ πλητταίει νὰ περᾷσῃ, καὶ σὺς ἀκόμη τὰ νῆα χειμωνιάτικα εἶδῃ; πρεπε νὰ κάμῃ τὴν ἀρχὴν ὁ κ. Χατζόπουλος.

Ἦ ὠραία πράγματι! -- Κολάρκ ἐπιστήθῃ καὶ τόσα ἄλλα πράγματα κατ' εὐθείαν ἐκ Βιέννης, Εὐγε κ. Χατζόπουλε.

Πρὸς ἀνταμειβὴν σου δὲ εἰμὲθα ἑσθαιοὶ ὅτι πολὺ ταχέως θὰ κάμῃς καὶ νῆαν παραγγελίαν.

— Μετὰ χαρᾶς ἀγγελεῖ ἡ Ἀγῃ τὴν πρόσληψιν ὡς τακτικοῦ συνεργάτου αὐτῆς του καλλίστου νέου καὶ δεδοκιμασμένου καλᾶμου κ. Ἐμμανουὴλ Δαγλαρίδου Τελειοφοίτου τῆς Νομικῆς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται εἰ ἀπεστέλλοντες του λοιποῦ πνευματικᾶς ἀσκήσεως νὰ μᾶς καταστῶσι γνωστὸν σύν τῷ ψευδωνύμῳ καὶ τὸ ἀληθὲς ἐπιθετὸν των

τά της κεκαλυμμένη μετὰ τὰ πολυτιμα κοσμήματα της, φέρουσα, εἰς τὸν μικρὸν ἀγωνιῶντα τὴν χαρὰν του νὰ εἶδῃ τὸ ὄνειρον του ἐκπληρούμενον καὶ ἴσως μετὰ τὸ ὄνειρον τούτο τῆς θεραπείαν εἶθελε νὰ ὑπάγῃ πρὸς αὐτὸν, μετὰ τὴν αὐτὴν θεητορικὴν ἐνδυμασίαν, μετὰ τὴν ὅποιαν τὸν εἶχε ὄσον γοητεύσει.

Ἄρα γι' ἐν ὄρει ἐν μέρει τὸν θριαμβόν της εἰς τὸ πτωχὸν τούτο παιδίον, τὸ ὅποιον ἐπαυειλλημένως τὴν εἶχεν ἀναμφιδόλως χειροκροτήσας;

Ὁ κ. Δαμβρὲν τὴν παρετήρει, συγκεινημένος, σφιγγόμενος. Ἡ μαρμαρυγὴ εἶσω των

φῶτων ἔκαμαν νὰ λαμπώσιν ἦλοι οὗτοι εἰ ὀδύμκντες οἱ ὅποιοι τὴν ἐκάλυπτον. Ἐν τῇ ἀμαξῇ ἀνεδίδετο γυναικὸς καὶ ἀνθῆων μεθυστικὸν ἔρωμα. Ἡ Σιλβία ἦτο ὠραία ὠραιοτέρα παρὰ ποτὲ. Καί, ἀπλῶς, ὁ πατήρ αὐτός εὐτυχῆς ἐπὶ τῇ ἀκίψει ὅτι ἴσως τὸ τέκνον του δὲν θὰ ἀπέθνησκεν, εἶχε λάβῃ τὴν ἐξ ἀδαμάντων πεφορτισμένην μικρὰν χεῖρα της, καὶ τὴν ἐσφιγγε φελλίζων.

Εὐχαριστῶ κυρία εὐχαριστῶ διὰ τὸ τέκνον μου, διὰ τὴν συζυγὸν μου, δι' ἐμέ!

(ἀκλουθεῖ)

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τὸ πρῶτον μου ὅταν μετρᾷς
τὸ λέγεις μ' εὐκολίαν
Τὸ δευτέρον μου ὅταν ἔλθῃ
παύεις τὴν ὀμιλίαν
Τὸ σύνολόν μου ἂν καὶ σὺ
ὅπως πιστεύω εἶσαι
Τὶ κάθεται καὶ μὲ κυττᾷ;
τὸ αἰνιγμὰ μου λύσει.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ ἀτρομήτου Ναύτου

Γ Ρ Ι Φ Ο Σ

"Ω!

αἵματος

τοὺς "Α! ροῦς
τοῦ νομοῦ σὲ γράψε Ν.

Πῶς—μὲ—λένε

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ δημο-
σιευθῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων.

Λύσις Αἰνιγματος
ΧΡΟΝΟΣ-ΚΡΟΝΟΣ

Ὅρθῶς λύσεις μᾶς ἔστειλαν οἱ κ. κ. Τὸ Φοι-
τητάκι Ἑλληνικῶν Ἐπρωχωρίου, Ἐκρινὴ μυρ-
σίνη, Ἀτρόμητος ναύτης, ὁ περιπατητὴς τοῦ
Ζαππείου, Λιβεντάκος Θεβῶν, Γαλανομάτα,
Ὀνειροπόλος νεάνης, Νόστιμη ἀμπελιώτισσα,
Τὸ λιλά φόρεμα, ὁ κανεὶς, μίς Ἑλλεν, Ἀγκυρα
φιλις, Ἀσπροφόρος περιπατητὴς.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου ἡ Ὀ-
νειροπόλος νεάνης.

ΛΥΣΙΣ ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΟΥ
ἢ ΚΟΡΥΦΗ=ΚΟΡΥ—ΦΗ

Ὅρθῶς λύσεις μᾶς ἔστειλαν οἱ κ. κ. Σουβα-

λιώτισσα, Νόστιμη ἀμπελιώτισσα, Δάσκαλος,
Ὀνειροπόλος νεάνης, Καλλιθέλαδος Καστριώτης
Νεράϊδα, μία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβάντων, ὁ Φοιτη-
τάκος, ὁ μανιώδης ποδηλάτης, Λευχειμονοῦ-
σα καλλονή, ἡ περιπατήτρια τῆς πλατείας Ὀ-
μοίας, ἡ Ρεμβαζούσα (Διατὶ ἀραγε νὰ ρεμ-
βαζήτε.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου ὁ
Μανιώδης ποδηλάτης.

ΛΥΣΙΣ ΠΑΙΓΝΙΟΥ

15 ΚΟΝΙΚΛΟΙ καὶ 11 ΟΡΝΙΘΕΣ

Λιβεντάκος Θεβῶν, Ἀτρόμητος ναύτης. Τὸ
φοιτητάκι Ἑλληνικῶν Ἐπρωχωρίου, ὁ περιπατη-
τὴς τοῦ Ζαππείου, Ἐκρινὴ Μυρσίνη, Νόστιμη
Ἀμπελιώτισσα, φεῖβος Ἀπόλλων, Καλλιθέ-
λαδος Καστριώτης.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου ὁ Φεῖ-
βος Ἀπόλλων.

ΛΥΣΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ
ΤΑ ΤΕΧΝΗΤΑ ΑΝΘΗ

Ἐκρινὴ Μυρσίνη, ἀπαντᾷ (τὰ τεχνητὰ) ὁ
Λιβεντάκος Θεβῶν (τὰ ἀειθαλῆ) Τὸ φοιτητάκι
τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπρωχωρίου (τὰ ἀμάρτυρα)
Νόστιμη ἀμπελιώτισσα (τὰ τεχνητὰ), φεῖβος
Ἀπόλλων (τὰ ξηρὰ) Λευχειμονοῦσα, Καλλονή
(τὰ τεχνητὰ)

Ἐκ τῶν τριῶν ἐπιτυχῶν ἀπαντήσεων βρα-
βεύεται διὰ κλήρου ἡ Νόστιμη ἀμπελιώ-
τισσα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Μ. Λάρισσαν Διήγημά σας δημοσιευθήσε-
ται ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ, μίς Ἑλλεν ἐνταῦθα
Ἀσκήσις σας λαμπρὰ, ἀλλὰ δυστυχῶς δύσκολος
ὡς πρὸς τὴν λύσιν καὶ τὴν στοιχειοθέτησιν,
Χ. Τρ. Λεβιάδειαν ἐπιστολὴν σας ἐλάβομεν, φρον-
τίσωμεν Κ. Μ. Ἀθήνας, ὅπως ἡμεῖς οὕτω κα-
σεῖς νὰ τηρήσητε τὸν λόγον σας.

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν
κ. κ. συνδρομητῶν μας διὰ τὴν βρα-
δύτητα τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος
φύλλου, ἐπελθοῦσαν. ἀνεξαρτήτως
τῆς θελήσεώς μας ἔνεκεν βλάβης
τοῦ πιεστηρίου μας.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ἀρεθούσης»—Γ. Χ. ΠΕΡΓΑΜΑΛΗ